

— **Döntés előtt!** Mai számunk Dörge Közlönyének egy küön kiadását tartja ma. Tisztelt olvasóinknak ajánljuk sorsjegyeiket ezen a szerencsétől különösen kedve bankházban beszerezni, mely központját május 1-én Kossuth Lajos utca 4 alá helyezte át. Egész Budapest ott vásárolja sorsjegyét mert az ismert közmondás: „Uj ház új szerencse...”. Általános a vélemény, hogy a 18-k sorsjáték nagy nyeresénei a Dörge Frigyes bankház t. vevőinek jut osztályrészül. Csak aki azonnal rendel, számíthat még egy Dörge féle szerencse s ám megkapására.

— **Mit kell minden hölgynek tudnia?** Első sorban azt, hogy ebilincselő szépségét hogy tarthassa meg legmagasabb korig, hogy védheti meg arcát a nap és szél befolyása ellen, hogy távolíthatja el az arcát elcsúfító szeplőt, májfoltot, pattanás, mitesszert és egyéb arctisztáltságot. Mindezek legbiztosabb segítőszere a lörvényesen védett, sem higányt, sem ómot nem tartalmazó hírneves Földes-féle Margit-Cr me mely pár nap alatt a ráncokat kismítja, és az arcnak finom, fiatal, rózsás színt ad. Nagy tegey 2. kicai 1 korona. Kapható a készítőnél: Földes Kelemen gyógyszerészné, Aradon és minden gyógyszerárban.

— **Boldogító örökségek.** X Károly 27 éves városi hivatalnok volt, mikor váratlanul nagy örökség birtokába jutott. Ugyanekkor egy barátja utolsó óráit élte és a gazdag örökös a következő szavakkal bucsuzott: „Tudod hogy leány nővérem szegényen marad hátra. Redd bizom őt, s miután barátjának szavát adta, hogy K Lujzáról minden tekintetben gondoskodik barátja nyugodtan lehunyta szemét. Károly magával vitte a 17 éves leányt legénylakásába, ahol társalgónőjével küő lakosztályokat rendezett be részére. A szép leány és gazdag fiatal ember megelegedésben étek együtt, mintha testvérek lettek volna. A vonzalom már szerelemmé változott mindkettőben, anélkül, hogy egymásnak ezt elárulák volna. X Károly nem akart visszaválni helyzetével, Lujzs pedig szegény volt s nem is mert arról álmodni, hogy Károly valaha elveszi feleségül. Egy napon Lujza ebéd után elmerült az újságolvasásba és egyszerre fe kapta az újságot. kiterítette az asztalon és hangosan ki kiáltott: „Károly! a sorsjegy, melyet Török bankházában vásárolt nekem, megnyerte a 60.000 koronát. Most már nincs akadály a annak kégy egymásé legyünk és szenvedé yesen átölelte boldog barátját. Vala hát . . . teljesen egészen . . . örökös telek? kérdé Károly. „Ez én, válaszó a leány csengő hangon, nem a sorsjátékon nyertétek-e meg? Nnes most boldogabb pár e világban.

— **Óriási szerencse Gaedickenél.** A most befejezett utolsó osztály húzásán a legnagyobb főnyereményt, 400.000 koronát $\frac{1}{3}$ -ad részben a 19406 számra, továbbá a 30.000 koronás főnyereményt $\frac{1}{4}$ -ed részben a 88837 számra egy és ugyanazon napon a szerencse által oly különösen kegyelt Gaedicke A. bankház, Budapest, Kossuth Lajos-utca 11. sz. szerencsés vevői nyerték. Immár negyedszer jutott fenti szerencsegyűjtőde azon kellemes helyzetbe, hogy vevőinek a 400.000 koronás főnyereményt fizetheti ki. Említésre méltó, hogy egyedül a folyó sorsjátékban Gaedicke bankháza a 400.000, 60.000, 30.000, 15.000, 10.000 és sok 5000, 2000 stb. nyereményeket fizette ki.

— **Az ivóvíz megválogatása.** Az ivóvíz az embernek életszükség ete, mert a víz az oltó anyag, mely a táplálékot a szervezet számára feldolgozására alkalmassá teszi. Minthogy pedig a jó emésztés és táplálékok kellő fe szívódása az egészségnek, munkabírásnak és hosszú életnek első feltétele, világos, hogy a minél jobb ivóvíz az ember életében kiváló fontosságu. Ivóvizünket tehát meg kell válogatnunk. Mindenki tudja, hogy a ki kutvizet iszik, talajvizet fogyaszt. De a hol emberek élnek, a ta aj mindent fertőzve van, még pedig legjobban a föld legfelsőbb rétegén. Minél magasabba emel-

kedik a talajvíz állása, annál több fertőző anyag lesz ivóvizünkben. A talajvíz pedig legmagasabban tavasszal és ősszel áll. Innen jött rá a közegészségtan, miért leggyakoribbak a fertőző betegségek tavasszal és ősszel. Aki tehát kutviz ivására van szorulva, egjobban akkor kíméli magát a fertőzéstől, ha tavasszal és ősszel olyan ásványvizet iszik, a mely a fertőző csiráktól mentes. Azoknak pedig, a kik nem talajvizet hanem artézi vagy vízvezetéki vizet isznak, az ásványvizet fogyasztása télen és nyáron különösen fontos. Télien azért, mert zsíros táplálékok fogyasztása a gyomorot teszi kemény próbára, mert helyes megemésztésre csak akkor lesz alkalmas, ha o'y vizet iszik, mely izgalgó hatásánál fogva a gyomrot bőséges emésztő nedvek elválasztására készíti. Nyáron pedig azért, mert sok kézen forgó gyümölcs bőséges fogyasztása közben a gyomorba sok fertőző csira jut, a melyeknek elpusztítására a gyomor csak az őt bőséges sósav elválasztására alkalmas tevő ásványvíz fogyasztása teszi képessé. Fertőző betegségek járványos terjedése esetén pedig mindenkire nézve fontos a jó ásványvíz fogyasztása, mert ilyenkor a baktériumok ellen semmi más ivóvíz nem biztos. Még fontosabb az ivóvíz helyes megválasztása betekre vagy fűdőökre. A gyomorbeteg olyan vizet igyék, mely gyomrát kelő emésztőnedv elválasztására alkalmas, a köszvényes, szívbeteg, a vesebeteg olyan vizet igyék, mely hűghajtó hatása az angolkóros gyermek olyan vizet igyék, mely elegendő mézstartalommal bír, a szoptató asszony olyan vizet éjen, melytől tejválasztása fokozódik. Ehhez hasonlóan lehetne ezt folytatni. De elegendjünk meg e példákkal szolvassuk el, mit mond a tudósok s a fogyasztók véleménye az Agnes vizről. Ezek szerint a mohai Ágnes forrás vize teljesen mentes a fertőző csiráktól, mert töltése megbízható s mert alkalikus víz lévén, a baktériumok tenyésztetere nem alkalmas. Kiválóan alkalmas gyomorbetegnek, mert a gyomrot előnyösen izgatja s ezért a belébe jutott fertőző csirák elpusztítására alkalmas. teszi Mézstartalmánál fogva angolkóros gyermekeknek kiválóan alkalmas, szoptató asszonyok tejválasztását fokozza. Köszvényeseknek és vesebetegeknek elsősorban rendelhető. Ezek mind hiteles igazolványokkal o'vashatók azon bizonylatokban, melyeket a mohai Ágnes vizről orvosok és fogyasztók adtak s a melyeknek gyűjteményét mindenki megkaphatja, a ki Agnes vizet fogyasztani akar. Nem csekély előnye még a mohai Ágnes viznek háztartások számára szabott o'csó ára, mely a szódavízre vetekszik.

Közlegény.

— Irta: Halis István. —

Adjon Isten! — köszöntött egy ember, kit senki sem látott jönni, mert a kerítésen át suhant a szerűs kertbe a négy cséplő közé. — Már beállt a nyári szürkület. Az égen fényescsúdi kezdettek a csillagok. A cséplők alváshoz készülődtek, hogy kora hajnalban újra talpon lehessenek,

Az egyik azzal fogadta a jövevényt: — Nini a Pali! No, adjon isten, ami nincs!

Másik csak úgy foga közül morogta: — Vegye el, ami van!

A többi cséplő aggódva fordította el a fejét és semmit se szólt.

Akik a különös mondások fölött gondolkozni szoktak, kitalálják, hogy az osztrák hatalom fénykorában, 1850. évben beszéltek ily módon a népek. Az időben t. i. azt kívánták: „Az Isten vigyen el mindent, ami van: zsandárt, vérbíró, katonát. Ellenben adja meg, ami nincs: a szabadságot és egyenlőséget!

A cséplők mindenikének eszébe jutottak a dobszó mellett közzétett s a templom ajtajára is kiragasztott kétnyelvű hirdetés szavai: „Aki mevedéket ad gyanus egyéneknek, a hadi törvényszék a bűnösöl egyformán bünteti! A naponkiuti példák meg megmagyarázták, hogy e szép kifejezés minél több magyar fölakasztását jelenti.

Paliról mindnyájan tudták, hogy halálra keresik, mert két *guerrilla* társával tavaly mint spiont akarta kivégezni a Bécsbe igyekvő egyik főurat, ki véletlenül kezébe akadt.

Erthető tehát, hogy a nyugodni készülő emberek óvatosan körülnéztek és megkönynyebbedtek mikor a szemhatáron semmi gyanus jel nem mutatkozott.

A részes-cséplők közül háromnak volt családjá, kicsi háza, földje. A negyediknek, Baka Ferkónak, semmije sincsen. A három elfordul és rettegve gondol a következményre, úgy tesznek, mintha a fekvő helynek rendezésével bajmólódnának.

A negyedik, Baka Ferkó, odalépett a most jött emberhez és barátságosan kérdezte:

— Hát miféle szél hozott, Pali?

A jövevény még jobban szemére húzta rongyos kalapját és tompított hangon mondta:

— Hajtanak a zsandárok! Nyomomban vannak! Bele bujok az asztagba!

Baka Ferkó lajtorját hoz.

— Gyere Pali! — szól a dezentornak s fölsegjüi őt az asztag tetéjére. — Csak húzdj egy kéve alá! Mindjárt hozok harapnivalót is, mert éhes lehetsz!

(Baka Ferkó katona volt örökéletnek tetsző tiz esztendeig. Ezért ragadt reá a Baka név. Becsületes nevét már mindenki elfelejtette. Mint 18 éves legéy elfogatta a városi kvártélymester és jól megvasalva átadta a Gollner ezrednek, mint a város által adatni kötelezett önkénytes katonák egyikét. Ugyanabban az ezredben vele együtt katonáskodott egy v'zna tintanyalós, valami Petrovics Sándor, ki Petófi név alatt halhatatlanná lón s akit mégis azért küldtek haza az orvosi vizsgálat folytán, nehogy ott haljon meg a nyakukon. Baka Ferkó pedig tiz év múlva jött haza. — Akkor is közlegény volt. Egy év múlva — köszöntött az 1848. Persze beállott honvédnek és végig verekedte az egész hadjáratot. Onnan is mint közlegény jött haza.)

Baka Ferkó csakhamar visszatér az asztag mellé. Hosszu favillán nyujt föl valamit.

— Pali! vedd le a velláru! a fazekat! Savanyu buborka van benné. Aztán itt a kenyér

Van szerencsém a n. ó. hölgyközönséggel tudatni, hogy helyben, Magyar-utca 11. szám a. Rosenberg-féle házban egy a mai kor legkényesebb igényeinek megfelelő nyitottam. Sok évi tapasztalatom révén bátor vagyok magamat becses figyelmükbe ajánlani. Elvállalok minden e szakmába vágó munkát.

Maradok háttellett!

EICHNER GIZELLA.

is hozzá! (Dunántúl az uborkát hívják buborkának)

A villa ágáról leakasztja Pali a fazekat és elkajja a darab kenyeret, mit fölhajt Baka Ferkó.

A savanyu uborkához fogható élvezetes étel alig van, ha égi sátor alatt, gabna-kévék tetején költi el egy meghajszolt ember. Teljesen érthető tehát, hogy Pali addig evett, míg talált valamit az edényben. Akkor leszólt: — Itt a fazék!

A fönyujtott villára visszaakasztja az edényt, azután beássa magát a kéve közé és azonnal elalszik.

A munkások is lefeküsznek a kicsévelt szalmába. Csönd és béke borul az egész vidékre. A csillagok annyira ragyognak, szinte lobogni látszanak.

A Göncölsekér bal kerekét már majdnem a földet érintették, mikor fölkel az egyik munkás, óvatosan lerázza magáról a szalmát és ellépked. A világos éjszakában meg lehet ismerni: a jámbor Kránicz Rókus volt, kinek öregapja valahonnan Krajnából szakadt ide hozzánk.

Kránicz alakja alig tűnt el a sötétben, azonnal fölkel Baka Ferkó is. Sietve az asztalhoz támasztja a lajtorját. Fölébreszti Palit és néhány halk szó után eltávozik vele együtt.

Most már csupán két cséplő maradt a szérűn, kik jól látták mit csinál másik két társuk, de azért egy szót sem szólnak. Ugy tesznek, mintha aludnának, pedig a következő nyelvi való rettegés elűzi az álmot szeméikről.

Körülbelül egy óra múlva visszajön Kránicz és vigyázva visszafekszik helyére zaj nélkül.

Kránicz azonban csakhamar társába jön azzal, hogy az ő távozásáról tudnak társai. Mert a kaszások már jó ideje az égen jár és mégsem akarnak a cséplőtársak fölébredni. Pedig ilyenkor, mint szorgalmas emberek, máskor már régen megszokták kezdeni munkájukat. Bizonyosan kitalálták, hogy a zsandároknál járt és emiatt nem akarnak vele, a spionnal, együtt dolgozni! A furdáló lelkiismeret rémeket látta vele, mert a cséplők csupán azért nem keltek föl, hogy magukat megmenthessék a veszedelemből és elmondhassák, miképp semmiről se tudnak.

A reggeli derengésben egyszerre a szérűn terem kakastollas két zsandár.

Az olcsó magyar élet korlátlan birtokosai azonnal fölmennek az asztal mellett ott felejtett létrán. Szuronyaikkal végig szurkálják az asztagot. Persze hiába! Nem találják, akit keresnek. A munkások még jobban tetetik az alvást. De az egyik zsandár odajön hozzájuk és mérgesen kiált: — Hapták!

Ez a szó rögtön talpra állítja az álmos embereket. Ilyen szavaknak bűvös erejük volt

ekkor, annál is inkább, mert puska-tus szokta követni.

Csak hogy a zsandárok hiába kérdezték Pali után.

A nagy faggatásra azt vallja az egyik ember:

— Ugy vélekszek, mintha az este ment volna egy ember erre felé. De az nem lehetett a Pali, mert egy koldus volt! (Bizony még a koldusnál is koldusabb volt!)

A másik cséplő megerősíti: — Ugy van! Koldus jött erre!

Baka Ferkó eltávozásáról sem akarnak tudni semmit sem. Nem tudják, hová lett.

Kránicz is csupán gyöngén merre mondogatni:

— Én láttam, hogy az asztalba húzódott egy ember. Lehet, hogy a Pali volt! Az is lehet, hogy a Baka Ferkóval ment el!

Az egyik zsandár nem érti jól a magyar beszédet s minduntalan azt kérdi társától:

— Wasz szagt er?

A másik aztán németre fordítva elbeszéli a történeteket. Az eredményvel sehogy sincsenek megelégedve. Nem tudják, — mit csinájának.

Egyszerre feltör az égbe a nap, és fényeségre borít arany sugaraival egy alakot, ki a kerteken át baktat a szérű felé. — Baka Ferkó az.

A zsandárok rögtön tisztán vannak a teendővel. Elhúzódnak a kazal mellé.

Baka Ferkó pedig mosolyogva jön. Kissé meghökkenni lárszik, mikor zsandárok toppannak elébe. De azért azt mondja:

— Jó reggelt!

A zsandárok mindjárt vallatóra vessik, de Baka Ferkó semmiről se tud. Azt hajtogatja:

— A lakásom voltam, semmiféle gyanus embert nem láttam!

Az intező sors látható alakjai németül tanakodnak s mintául ismételt faggatásra is amellett marad Baka Ferkó:

— Akárhogyan szakteroznak az urak, nem tudok semmiről se semmit!

Tehát abba a bilincsbe verik őt, melyet Pali számára hoztak. Azután dühösen rákiált az egyik zsandár:

— Vorwärts marsch!

Ezt a vezényszót még nem felejtette el a megvasalt ember. Szabályszerűen ballábával kilép és megindul vigasztalan jövője felé:

Nem is zúgolódik, — csak amint elhalad cséplőtársai között, mond annyit:

— Még sem kap tagliát a kutya!

Mindenki tudta, hogy Kránicz az a kutya! (Taglia volt a följelentőknek és az elfogóknak jutalompenze. Vérdíj. De mert a vérdíj kifejezést túlságosan erősnek találták a hatalmon levők, tehát elnevezték a tagliát »fogóbér«-nek s így akarták egy enyhébb szóval gazdagítani a szegény magyar nyelvet.

Csak hogy a magyar nem igyekezett az új szavát forgalomba hozni. Vérdíj maradt biz az!)

Pali megmenekült. Baka Ferkó se bizonyult rá semmi se, de azért, mint »nagygyanus« egyént besorozták katonának a »Ferdinándeszte« (Ferdinánd de Eszte ezredhez.

Tíz év múlva (a solferinói esata után) eresztették megint haza.

Akkor is közlegény volt.

Mikor átlépte Magyarország határát, lehalt és áhitattal megcsókolta a földet, melynek egy porszeme sem volt az övé!

Közgazdaság.

Meghívó. A bécsi Allgemeine Versorgung an installt rendes évi közgyűlését f. évi május 16 17 én d. u. 4 órákor Bécs I. Annahof-terében tartja meg.

Gabona-üzlet.

(Távirati tudósítás.)

Budapest, május 11.

Keszaru üzlet.

Mérsékelt forgalom mellett árak változatlanok.

Határidő-üzlet

búza októberre	16.42
rozsa októberre	13.48
tengeri májusra	13.50
" júliusra	13.06
zab októberre	13.20

Táviratok és telefonjelentések.

Wekerle Bécsben.

Bécs, május 12. Wekerle Sándor miniszterelnök ma délelőtt 10 órákor a magyar miniszterium palotájából a Burgba hajtattott, hol a király külön kihallgatáson fogadta. A kihallgatás két óra hosszat tartott. Ennek során Wekerle jelentést tett a királynak a választások eredményéről és a folyó ügyekről. A király a miniszterelnök jelentését és előterjesztését kegyesen fogadta. Kihallgatás után Wekerle Hohenlohe herceg osztrák miniszterelnöknél tett látogatást, majd visszatért a magyar palotába. A délutánt azzal töltötte, hogy meglátogatta az osztrák szakminisztereket, azután visszautazott Budapestre.

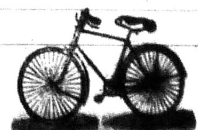
A király Magyarországon.

Budapest, máj. 12. Hir szerint öfelsége május 20-ikára helyezte kilátásba Budapestre való jövetelét.

Egy képviselő lovagias ügye.

Budapest, május 12. Udvary Ferenc országgyűlési képviselőnek a választásokon

Motor biciklik és szabadon futó kerékpárok

2 évi jótállással.

Külön osztály.

Fényképezési eszközök.

Javítások egy külön alkalmazott elsőrendű szakmunkás által jutányos áron készülnek. Raktár összes kerékpár alkatrészekből gyári árak mellett.

Strasser Márton

lát és műszeresen. l. Nagykanizsán.